

שכל ויקהל טוב

מביא הא דר"י אומר אינו נריך וק"ל :

בגמרא רשבת כל פטורי רשבת פטור אבל אסור חוץ מהנהו חלה
דפטור ומותר הצד נחש ומפס סורסא והצד צבי ופרך
צידת נחש מגל' דפטור ומותר ומשני דתניא הצד נחש אם בשביל
שלא ישכנו פטור אם לרפואה חייב וממאי דהאי פטור ומותר דילמא
פטור אבל אסור דתניא כופין קערה על גבי עקרב שלא תישך והא
נציזר הא כמילא וקתני כופין לכחחילה אלמא פטור ומותר :
ויש להקשות הא איתא בעמ' אסור להפסיק מתפילתו אפילו נשט כריך על עקביו
וה"ל נחש אבל עקרב מותר להפסיק נחש עקרב סמור מנשט והאיך יכול להזכיר
דגידת נשט מות' שהא דכופין על עקרב דילמא עקרב פטור ומותר משום דפטור
אבל נחש פטור אבל אסור : ונראה לתרץ דהנה יש לדקדק למה שביא הגמרא
ואם לרפואה סייב גבי נשט נריך לומר דה"פ ואם לרפואה חייב וגבי עקרב לא
תקן אם לרפואה וקשה אחאי ונ"ל דלא נריך כיוון דתקן דלא תישך פטור משמע
לרפואה סייב וקשה גס גבי נשט למה אחר לרפואה סייב הא נ"כ מוכח מדקאמר
שלא תישך כסור משמע לרפואה סייב אלא וודאי מוכח דהאי פטור דקתני גבי
נשט היינו כסור ומותר וה"ל דלרפואה הוא פטור אבל אסור' לכן אינסיך לרפואה
סייב וכיון דאשמיטין דלרפואה סייב נכשט שוב לא אינסיך לאשמיטין גבי
עקרב דלרפואה נשט ועקרב מלא היא ומוכח שפיר דהאי פטור גבי נשט היינו
כסור ומותר וק"ל :

פרשת פקודי

בשם הרב המופלג הנגיד מוהר"ר אפרים בן חזק
חכם צבי וצ"ל שהיה אב"ד בק"ק לבוב והגדיל יצו :
במסכת מגילה חוס' ד"ה ועשרת אלפי' כו' במדרש אמר רבן ליתן
למלך חצי שקל לכל א' מישראל שהיה ח"ר אף נשיצאו
ממצרים כו' : רבים נבינו כפי' דנדיהם כי סגנון שם שקל לכל א' מת"ר
אלף אינו עולה כי אם מאה כבר כידוע בנכונות עיין ס' דש נורעין וסופיין
מדעת ש"ס וז"ל ש' והוא ר"ת שחשים שקל שהוא גדול שבערבין אבל בעלו סרס
צידם כי בילקוט חבואר שאמר הגני' מיתן בעד כל אדם מישראל נקע והוא סט
שקל : : צדק לכו הרב כנ"ל דברי' בסד' נריך ישר עבן למונאי דעת כי איתא
נעדרת

שכל פקודי טוב

בחדש שאחר המן הנני מביא גרוטאות מתוך ביתו לשקול עלי
 עושי המלאכה ופירש גרוטאות מבוחר שהוא שגרי כסף שחופרין אותם
 הקרקע חקום מוצא הכסף ונריך ויקוק להפריש מהם הכינן ומנינו בחקר
 כסף נירוף כו' מווקק שנעשים פליטנע שביעית שהוא מ"ס כעמים נמצא כב'
 פעם שזכניכו להנרף נספר שלק אחד מחמשים ונשאר רק שלק המחשים ודנ'
 זה כלמד הנמלא ערכין מנורת כה"מ שהיתה של אלף כבר וזה הכניס שלמה לכור
 אלף פעמים עד שהעמידו על כבר ופירש"י שנספר בכל פעם כבר ונפעם אלף
 לא נספר כלום נמצא למידן שמלאכת ההיתוך ונירוף בתוך החנרף לכסף וכור
 לזהב אם חנה לגרפו שהיא מחקק וך ונקי בלי שום פיג הוא נספר בכל פעם
 מספר שגריך להכניכן לכור כשיעור שנשאר אחר נחר מלאכת הויקוק ולפ"ו
 עשרת אלפים כבר גרוטאות אשר הנירוף ישאר מאתים לגר מווקק שנעתיס
 ובנמלא דנכורות שאל קונטריוקם הנמון כו' משה רבכם נגב היה כו' נתן מסנה
 ומסנה שלם לא הסויר שנאמר ויהי מאת כבר הכסף לנקת כו' ולפי ששנן מסנית
 השקל לכל אחד עולה למאתים כבר פיין שס המטבון והשינו מנה של קודש כפול
 היה נמצא מאתים כבר של סול שנתן פסן למלך הוא מאה כבר של קודש שהוא
 עולה לכ"א מישראל מסנית השקל מכוון לא פחות ולא יותר ודוק היטיב :
 ועפ"י הכ"ל חדויוק נפסוק ועשרת אלפים אשקול על ידי עושי מלאכה ר"ל
 עושי מלאכות הנירוף לכשתנמר מלאכתן ועמד על מאתים כבר
 ודוק היטיב :

* ספר ויקרא *

בשם הרבה היה החריף מהו י' מרדכי נרין התנהג
 הנניד מוהרר נהן מזאלקווי :

בגמרא דחולין בעולת עוף כהיב ואח השני יעשה עולה במשפט
 ככשפט חמאח כהמה או אינו אלא ככשפט חמאח עוף
 מה חמאח עוף בסימן אחד אף עולת עוף בסימן אחד ח' ל ודקריבו
 לחלק בין חמאח עוף לעולת עוף ומאי ח' ל ככשפט ככשפט חמאח
 כהמה מה חמאח כהמה אינו כא אלא מן החולין וכיום וכידו ה כניר
 אף עולת עוף נמי ופריך כידו דיכניח כהנא נפקא מביום ציחו נפקא
 אלא ביום כרי נסכה ופריך כידו דימניח מהנא נפקא והאמר רב הווא